

II

(Muut kuin lainsäätämismenettelyssä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) 2017/1155,

annettu 15 päivänä helmikuuta 2017,

delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 muuttamisesta hampun viljelyyn liittyvien valvontatoimenpiteiden, viherryttämistukea koskevien tiettyjen säännösten, päätäntävaltaa oikeushenkilössä käyttävien nuorten viljelijöiden tukien, vapaaehtoisen tuotantosidonnaisen tuen yksikkökohtaisen laskennan, tukioikeuksien osien sekä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään ja vapaaehtoiseen tuotantosidonnaiseen tukeen liittyvien tiettyjen tiedoksiantovaatimusten osalta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteen X muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta 17 päivänä joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013⁽¹⁾ ja erityisesti sen 35 artiklan 2 ja 3 kohdan, 44 artiklan 5 kohdan b alakohdan, 46 artiklan 9 kohdan a ja c alakohdan, 50 artiklan 11 kohdan, 52 artiklan 9 kohdan a alakohdan sekä 67 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 35 artiklan 3 kohdan mukaan komissiolle siirretään toimivalta antaa delegoituja säädöksiä, joilla asetetaan tukien myöntämisen edellytykseksi tiettyjen hampulajikkeiden varmennettujen siementen käyttö sekä vahvistetaan menetelmä hampulajikkeiden määrittämiseksi ja mainitun asetuksen 32 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun tetrahydrokannabinolipitoisuuden (THC-pitoisuuden) tarkastamiseksi näistä lajikkeista. Nykyään komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014⁽²⁾ 9 artiklassa säädetään ainoastaan veloitteesta käyttää viljelykasvilajien yleisessä lajeluettelossa lueteltuja lajikkeita ja neuvoston direktiivin 2002/57/EY⁽³⁾ mukaisesti varmennettuja siemeniä. Hampulajikkeiden määrittämistä ja THC-pitoisuuden tarkastamista koskevat säännöt, jotka nykyisin vahvistetaan komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014⁽⁴⁾ 45 artiklassa ja mainitun asetuksen liitteessä, olisi sisällytettävä delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 9 artiklaan.
- (2) Hampulajikkeiden määrittämistä ja THC-pitoisuuden tarkastamista koskevat säännöt perustuvat siihen oletukseen, että hampua viljellään pääkasvina, mutta säännöt eivät täysin sovellu hampun viljelyyn kerääjäkasvina. Koska viimeksi mainittu viljelymenetelmä on osoittautunut tarkoituksenmukaiseksi teollisen hampun viljelymenetelmäksi ja se on ympäristövaatimusten mukainen, on perusteltua mukauttaa molempia säännöksiä, jotta voitaisiin ottaa huomioon kerääjäkasvina viljellyn hampun ominaispiirteet. Tässä yhteydessä on myös aiheellista esittää kerääjäkasvina viljellyn hampun määrittelmä.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽²⁾ Komission delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 täydentämisestä ja mainitun asetuksen liitteen X muuttamisesta (EUVL L 181, 20.6.2014, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁽⁴⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 809/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdenmetyntä hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 227, 31.7.2014, s. 69).

- (3) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 24 artiklassa säädetään tukioikeuksien aktivoimista koskevista vaatimuksista. Jottei tulkinnassa olisi eroja, on aiheellista selkeyttää, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi myös tukioikeuksien osaa pidetään täysin aktivoituna. Olisi kuitenkin todettava nimenomaisesti, että tuki lasketaan vastaavan tukikelpoisen hehtaarin osan perusteella.
- (4) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 38–48 artiklassa vahvistetaan säännöt, joilla täydennetään asetuksessa (EU) N:o 1307/2013 vahvistettuja viherryttämisen vakiokäytäntöjä. Sen kokemuksen perusteella, jota saatiin kyseisten käytäntöjen ensimmäisen soveltamisvuoden aikana, on tarpeen muuttaa tiettyjä näiden sääntöjen näkökohtia, jotta voitaisiin yksinkertaistaa viherryttämiskäytäntöjen täytäntöönpanoa viljelijöiden ja kansallisten hallintojen eduksi, säilyttäen samalla ympäristö- ja ilmastovaikutus tai parantaen sitä. Erityisesti muutoksilla olisi pyrittävä ottamaan huomioon luonnon monimuotoisuutta koskevan, vuoteen 2020 ulottuvan EU:n strategian väliarvioinnin ⁽¹⁾ päätelmät ja mahdollistettava edistymisen siinä, että yhteisessä maatalouspolitiikassa sovelletaan maatalousmaahan luonnon monimuotoisuuteen liittyviä toimenpiteitä.
- (5) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 40 artiklassa vahvistetuissa säännöissä, jotka koskevat eri viljelykasvien osuuskien laskemista viljelyn monipuolistamiseksi, viljelyn monipuolistamisen ajanjakso perustuu jäsenvaltioiden perinteisiin viljelykäytäntöihin. On aiheellista sallia se, että jäsenvaltiot voivat vahvistaa erilaisia ajanjaksoja alueellisella tai aluetta alemmalla tasolla, jotta voidaan ottaa huomioon mahdolliset erilaiset ilmasto-olosuhteet jäsenvaltioiden eri alueilla. Joissakin erityistilanteissa, kun pienellä alalla on paljon eri viljelykasveja, olisi mahdollistettava se, että viljelykasvit voi ilmoittaa yhtenä seoskasvustona, jotta viljelyilmoitusten tekeminen olisi yksinkertaisempaa.
- (6) On olennaista vahvistaa delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 2 kohdassa kesannointijakso, jonka kuluessa maataloustuotantoa ei tulisi harjoittaa, jotta voidaan varmistaa tällaisen alan tehokas ympäristövaikutus ja välttää sekaantuminen muihin aloihin, kuten nurmeen. Jotta voidaan ottaa huomioon unionin erilaiset viljely- ja ilmasto-olosuhteet, jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus vahvistaa ajanjakso niin, että viljelijät voivat jatkaa pääkasvin viljelyä ennen vuoden loppua. Tällainen ajanjakso ei kuitenkaan saisi olla alle kuutta kuukautta lyhyempi, jotta täytettäisiin ympäristötehokkuuden tavoitteet ja vältettäisiin sekaannus muihin aloihin.
- (7) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdassa lueteltujen eri maisemapiirteiden erot aiheuttavat viljelijöille epävarmuutta ilmoitettaessa ekologisia aloja. Jotta vähennettäisiin tätä epävarmuutta ja yksinkertaistettaisiin järjestelmän hallintoa jäsenvaltioiden viranomaisten kannalta samoin kuin ekologisten alojen ilmoittamista viljelijöiden kannalta, kyseisen säännöksen a alakohdassa tarkoitettujen pensasaidat ja puustoiset kaistat sekä kyseisen säännöksen c alakohdassa tarkoitettujen rivissä olevat puut olisi ryhmiteltävä yhdeksi maisemapiirteiden tyypiksi niin, että niihin sovelletaan yhtä ainoaa kokorajaa. Lisäksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen alajaksien olisi samoista syistä ryhmiteltävä metsäsaarekkeiksi.
- (8) Lisäksi vaikka, kuten delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 johdanto-osan 51 kappaleessa todetaan, maisemapiirteiden enimmäismittoja tarvitaan sen varmistamiseksi, että ala on pääasiassa maatalousmaata, tällaisten kokorajojen ei tulisi johtaa siihen, että suljetaan pois tällaiset mitat ylittävät mutta kuitenkin luonnon monimuotoisuuden kannalta hyödylliset piirteet. Sen vuoksi ala, joka voidaan katsoa maisemapiirteeksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdan mukaisesti, olisi otettava huomioon enintään kyseisen maisemapiirteiden enimmäismittaan asti.
- (9) Kun otetaan huomioon delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdan viidennessä alakohdassa ja 45 artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen vesistöjen varsilla olevan rantakasvillisuuden suuri ympäristöhyöty, on aiheellista säätää, että kaikki vesistöjen varrella oleva rantakasvillisuus olisi otettava huomioon ekologisten alojen laskennassa.
- (10) Samoista syistä kuin esitetään johdanto-osan 7 ja 8 kappaleessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdan suhteen olisi pellonpientareet, joihin nykyisin viitataan kyseisen säännöksen e alakohdassa, yhdistettävä mainitun asetuksen 45 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuihin suojakaistoihin sekä suojakaistoille ja

⁽¹⁾ Komission kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle – Väliarviointi luonnon monimuotoisuutta koskevasta EU:n strategiasta vuoteen 2020, COM(2015) 478 final.

pellonpientareille olisi vahvistettava yksi ainoa kokoraja. Kun puhutaan tällaisista suojakaistojen ja pellonpientareiden enimmäismitoista, olisi tarkoitettava aloja, jotka voidaan katsoa suojakaistoiksi ja pellonpientareiksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 5 kohdan mukaisesti. Jotta lisättäisiin viljelijöiden käytössä olevaa joustovaraa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ liitteessä II tarkoitettua suojakaistan määritelmää (ks. maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus 1, lakisääteinen hoitovaatimus 1 tai lakisääteinen hoitovaatimus 10) ja kyseisessä liitteessä tarkoitettua suojeltujen pellonpientareiden määritelmää (ks. maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskeva toimenpidevaatimus 7, lakisääteinen hoitovaatimus 2 tai lakisääteinen hoitovaatimus 3) olisi täydennettävä muilla suojakaistoilla ja pellonpientareilla. Tällä tarkoitetaan mitä tahansa kaistoja, jotka eivät kuulu kyseisten kahden luokan piiriin täydentävien ehtojen nojalla.

- (11) Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan maisemapiirteitä ja suojakaistoja, jotka sijaitsevat peltoalan vieressä, on pidettävä ekologisena alana. Jotta maksimoitaisiin delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen suojakaistojen ja pellonpientareiden ympäristöhyöty ja kannustettaisiin suojelemaan ja ylläpitämään muitakin osatekijöitä, tätä säännöstä olisi täydennettävä joustovaraa tarjoavilla säännöillä ottamalla huomioon muut ympäristön kannalta arvokkaat osatekijät, jotka täyttävät näiden ekologisten alojen tyyppien määritelmän ja jotka eivät ole tilan peltoalan vieressä. Sen vuoksi, jos tällaiset suojakaistat ja pellonpientareet tai maisemapiirteet ovat sellaisen ekologisten alan vieressä, joka on suoraan tilan peltoalan vieressä, myös ne olisi katsottava ekologisiksi alaksi.
- (12) Samoista syistä kuin esitetään johdanto-osan 7 ja 8 kappaleessa delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 4 kohdan suhteen, kun puhutaan mainitun asetuksen 45 artiklan 7 kohdassa tarkoitettujen metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden enimmäismitoista, olisi tarkoitettava alaa, joka voidaan katsoa tällaisiksi kaistaleiksi kyseisen säännöksen mukaisesti.
- (13) Ottaen huomioon asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdan säännökset on aiheellista selkeyttää, että kivennäislannoitteiden ja/tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevien vaatimusten vahvistaminen tulee kyseeseen vain, jos tällaisten tuotantopanosten käyttö on sallittua.
- (14) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 9 kohdassa vahvistettu nykyinen kerääjäkasvien ja kasvipeitteen kylvämisen määräaika ei aina sovellu viljely- ja ilmasto-olosuhteisiin. Jotta saavutettaisiin paremmin tämäntyyppisen ekologisten alan ympäristötavoitteet, on aiheellista korvata kerääjäkasvien ja kasvipeitteen kylvämisen määräaika vähimmäisajalla, jona alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on säilytettävä. Jotta sallittaisiin tarpeeksi joustovaraa ottaa huomioon kausiluonteiset sääolot, jäsenvaltioiden olisi sallittava vahvistaa kyseinen ajanjakso sopivimmalla maantieteellisellä tasolla. Kyseisen ajanjakson vähimmäispituus olisi kuitenkin vahvistettava unionin tasolla, sillä kerääjäkasvien ja kasvipeitteen pitäminen maassa on olennainen tekijä sen varmistamiseksi, että jäännösnitraatti sitoutuu tehokkaasti ja että maa on peitossa silloin, kun sillä ei ole pääkasvia. Jotta säilytettäisiin yhdenmukaisuus asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan i alakohdassa säädetyn heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien määritelmän tulkinnan kanssa, palkokasvien kylvämisen pääkasvin alle olisi myös oltava mahdollista. Jotta lisäksi varmistettaisiin johdonmukaisuus niiden vastaavien käytäntöjen välillä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja sitoumuksia ja b alakohdassa tarkoitettuja sertifiointijärjestelmiä, olisi yhdenmukaistettava säännöt, jotka koskevat kerääjäkasvien tai kasvipeitteen katsomista ekologisiksi alaksi.
- (15) Yleisenä sääntönä ainoastaan alat, joilla on tyypeä sitovia kasveja yksinomaisena lajina, olisi katsottava ekologisiksi alaksi. Ottaen kuitenkin huomioon, että perinteisissä viljelykäytännöissä tällaisia viljelykasveja viljellään usein seoksena muiden viljelylajien kanssa, on aiheellista sallia delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 10 kohdassa, että alat, joilla kasvaa seoksia, voidaan myös katsoa ekologisiksi alaksi edellyttäen, että varmistetaan tyypeä sitovien kasvien enemmistöosuus tällaisissa seoksissa. Lisäksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella ja ottaen huomioon neuvoston direktiivin 91/676/ETY⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾ täytäntöönpano on turhaa säätää erityisiä sääntöjä siitä, missä näitä tyypeä sitovia kasveja olisi viljeltävä. Sen sijaan ja jotta voitaisiin lujittaa jäsenvaltioiden pyrkimyksiä puuttua typen huuhtoutumisriskiin syksyllä, jäsenvaltioiden olisi sallittava tarpeen mukaan vahvistaa tyypeä sitovia kasveja koskevia lisäedellytyksiä.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

(2) Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1).

(3) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puiteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

Jotta lisäksi varmistettaisiin johdonmukaisuus niiden vastaavien käytäntöjen välillä, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 43 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja sitoumuksia ja b alakohdassa tarkoitettuja sertifiointijärjestelmiä, olisi yhdenmukaistettava säännöt, jotka koskevat tyypeä sitovien kasvien katsomista ekologisiksi alaksi.

- (16) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 soveltamisesta saatu kokemus on osoittanut, että tiettyjä ekologisen alan tyyppeihin liittyvä säännöksiä on täsmennettävä tuotantokiellon osalta, mukaan lukien niittämistä ja laiduntamista koskevat säännöt, jotta täytettäisiin tavoite luonnon monimuotoisuudesta ja varmistettaisiin johdonmukaisuus yhteisen maatalouspolitiikan muiden välineiden kanssa. Erityisesti kun kyseessä on delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 45 artiklan 2 kohdassa, 4 kohdan e alakohdassa sekä 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin ekologisen alan tyyppeihin sovellettava maataloustuotantokielto, olisi selkeytettävä, että tuotantona olisi pidettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa tarkoitettua maataloustoimintaa, eikä sitä olisi ymmärrettävä mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan ii ja iii alakohdassa tarkoitettua laajemmassa merkityksessä, eikä tuotantokiellon tulisi vaikuttaa asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuihin maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 4 mukaisiin vähimmäiskasvipeitettä koskeviin sääntöihin. Lisäksi olisi ympäristöhyötyjen maksimoimiseksi kannustettava viljelijöitä toimiin, joilla erityisesti helpotetaan pölytystä tavoitteena luonnon monimuotoisuuden turvaaminen ja parantaminen tai pyritään kasvipeitteen muodostamiseen tai jotka esimerkiksi kuuluvat maatalouden ympäristösitoumuksen piiriin.
- (17) Kun otetaan huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan ensimmäisen soveltamisvuoden aikana viljelijöiden ilmoittaman ekologisen alan kolme päätyyppiä ovat aloja, jotka ovat tai voivat olla tuottavia, eli kesantoala, kerääjäkasvit tai kasvipeite sekä tyypeä sitovat kasvit, on todennäköistä, että ekologisilla aloilla käytetään kasvinsuojeluaineita. Luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi ja parantamiseksi viherryttämistavoitteiden mukaisesti on sen vuoksi aiheellista kieltää kasvinsuojeluaineiden käyttö seuraavilla ekologisilla aloilla, jotka ovat tai voivat olla tuottavia: kesantoala, tuotannossa olevat metsän reunan tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet, kerääjäkasvit tai kasvipeite sekä tyypeä sitovat kasvit. Jos ala, jolla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on perustettu kylvämällä nurmea tai palkokasveja pääkasvin alle, tällaista kieltä olisi sovellettava pääkasvin korjuuhetkestä, jotta vältettäisiin, kohtuullisuuden vuoksi, pääkasvin hoidolle aiheutuvat seuraukset. Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus tavanomaisten viljelykäytäntöjen kanssa, varmistettaisiin oikeusvarmuus ja vältettäisiin aiheuttamasta hallinnollisia vaikeuksia viljelijöille ja kansallisille hallinnoille, olisi täsmennettävä, että pääkasvin alle kylvämisen osalta kieltä olisi sovellettava tietty vähimmäisaika, joka vastaa vähimmäisaikaa, jona alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on säilytettävä, kun ne on perustettu kylvämällä viljelykasvien seosta, tai seuraavan pääkasvin kylvöön saakka.
- (18) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 49 artiklassa vahvistetaan säännöt oikeushenkilöiden pääsystä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 1 kohdassa säädettyyn nuorten viljelijöiden tukeen. Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 49 artiklan 3 kohdan soveltamisesta saadun kokemuksen perusteella olisi vielä selkeytettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetyn vaatimuksen tulkintaa siitä ajankohdasta, jona nuoren viljelijän, jolla on tosiasiallinen ja jatkuva päättävältä oikeushenkilössä, on täytettävä ikärajoitus. Erityisesti on aiheellista selkeyttää, että nuori viljelijä saa olla enintään 40-vuotias ensimmäisenä vuonna, jona nuoren viljelijän päättävällä oleva oikeushenkilö tekee hakemuksen perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.
- (19) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan vapaaehtoisen tuotantositonnaisen tuen yksikkökohtainen määrä lasketaan seuraavien tekijöiden välisen suhteen perusteella: toimenpiteen rahoitusta varten vahvistettu määrä ja joko määrällinen raja, joka on vahvistettu 53 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti, tai hehtaari/eläinten lukumäärä, joka on tukikelpoinen kyseisenä vuonna. On aiheellista muotoilla kyseinen säännös uudelleen siten, että jäsenvaltio voi vahvistaa yksikkökohtaisen määrän kyseisten kahden arvon välille, jos tukikelpoisten yksiköiden lukumäärä jää alle määrällisen rajan.
- (20) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 64 artiklan 5 kohdan mukaan jäsenvaltioiden, jotka soveltavat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 36 artiklan mukaisesti, on annettava komissiolle tiedoksi viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä syyskuuta viljelijöiden kyseisessä järjestelmässä ilmoittamien hehtaarien kokonaismäärä. Kyseiset tiedot kuitenkin annetaan komissiolle vuosittain tiedoksi yksityiskohtaisemmin täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 9 artiklan 1 kohdan nojalla. Sen vuoksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 64 artiklan 5 kohta voidaan poistaa.

- (21) Sen kokemuksen perusteella, jota komissio on saanut delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 65 artiklan mukaisten viherryttämiseen liittyvien tiedoksiantojen hallinnoinnista, olisi tehtävä joitakin mukautuksia tiedoksiantojen sisältöön, mukaan lukien delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 viherryttämistä koskevat säännökset sellaisina kuin ne ovat tällä asetuksella muutettuina.
- (22) Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 67 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi jokaisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen ja tietyn maatalouden muodon tai alan osalta tuensaajien kokonaismäärä, myönnettyjen tukien määrä sekä kokonaisala ja eläinten kokonaismäärä, joista tukea on tosiasiallisesti maksettu.
- (23) Hakuvuodesta 2015 alkaen jäsenvaltiot antavat tiedoksi jokaisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen osalta tuensaajien kokonaismäärän sekä haetun ja määritetyn kokonaisalan tai eläinten kokonaismäärän täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 9 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Lisäksi hakuvuodesta 2016 alkaen tiedot jokaisen tuotantosidonnaisen tukitoimenpiteen osalta myönnettyjen tukien määrästä sisällytetään jäsenvaltioiden komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 908/2014⁽¹⁾ 10 artiklan mukaisesti lähetettäviin tietoihin. Sen vuoksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 67 artiklan 2 kohta olisi poistettava.
- (24) Sen vuoksi delegoitua asetusta (EU) N:o 639/2014 olisi muutettava.
- (25) Koska ekologisen alan tyyppisiä koskevia delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 tiettyjä säännöksiä muutetaan, on muutettava asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitettä X, erityisesti mukauttamalla tarpeen mukaan ekologisen alan tyyppien luetteloa ja vastaavia kertoimia. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 johdanto-osan 45 kappaleessa korostetaan, että on tärkeää perustaa ekologiset alat johdonmukaisesti. Sen vuoksi muunto- ja painokertoimien, joita sovelletaan vastaaviin käytäntöihin, on oltava johdonmukaiset niiden kertoimien kanssa, joita sovelletaan samankaltaisiin tai samanlaisiin vakiokäytäntöihin. Viljelijöiden oikeusvarmuuden ja tasavertaisen kohtelun vuoksi asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitettä X olisi muutettava.
- (26) Tämän asetuksen olisi tultava voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu. Koska delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 49 artiklan 3 kohdan selkeyttäminen ja mainitun asetuksen 53 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan uudelleenmuotoilu ilmentävät tulkintaa, joka kyseisistä säännöksistä on tehty siitä lähtien, kun mainittua asetusta on sovellettu, on aiheellista soveltaa kyseisiä muutoksia takautuvasti. Kun otetaan huomioon aika, jonka kansalliset viranomaiset tarvitsevat päivittääkseen nykyiset hallinnolliset välineensä ja tiedottaakseen viljelijöille riittävän ajoissa muutoksista, joita tällä asetuksella tehdään viherryttämissäännöksiin, kyseisiä muutoksia olisi sovellettava ainoastaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivänä tammikuuta 2018 ja sen jälkeen alkaviin kalenterivuosiin. Jäsenvaltioille olisi kuitenkin sallittava mahdollisuus soveltaa niitä tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuoteen 2017, pitäen kuitenkin mielessä, että tähän liittyvien valintojen olisi oltava viljelijöiden näkökannalta johdonmukaisia. Olisi säädettävä tiedoksiantovelvoitteesta, joka koskee tästä johtuvia muutoksia kyseiseen kalenterivuoteen liittyviin aiempiin tiedoksiantoihin,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 muuttaminen

Muutetaan delegoitu asetus (EU) N:o 639/2014 seuraavasti:

- 1) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Hamppu

1. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdan soveltamiseksi hampun tuotantoon käytettävien pintaalojen tukikelpoisuuden edellytyksenä on neuvoston direktiivin 2002/53/EY (*) 17 artiklan mukaisesti julkaistussa viljelykasvilajien yleisessä lajikeluettelossa sen vuoden 15 päivänä maaliskuuta, jolle tukea myönnetään, lueteltujen lajikkeiden siementen käyttö. Siemenet on varmennettava neuvoston direktiivin 2002/57/EY (**) mukaisesti.

(¹) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 908/2014, annettu 6 päivänä elokuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä maksajavirastojen ja muiden elinten, varainhoidon, tilien tarkastamisen ja hyväksymisen, tarkastuksia koskevien sääntöjen, vakuuksien ja avoimuuden osalta (EUVL L 255, 28.8.2014, s. 59).

2. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä hampulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä 'THC-pitoisuus', määrittämiseksi siten, että ne voivat soveltaa liitteessä III vahvistettua menetelmää.

3. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot THC-pitoisuutta koskevista havainnoista. Kyseisiin tietoihin on sisällyttävä kustakin lajikkeesta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset ilmaistuna prosentteina kahden desimaalin tarkkuudella, käytetty käytäntö, tehtyjen testien lukumäärä, kehitysvaihe, jossa näyte otettiin, ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

4. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltion on käytettävä kyseiselle lajikkeelle seuraavan hakuvuoden aikana tämän asetuksen liitteessä III kuvattua käytäntöä B. Kyseistä käytäntöä on käytettävä seuraavina hakuvuosina, jolleivät kaikki asianomaisen lajikkeen määritystulokset ole pienempiä kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty THC-pitoisuus.

5. Jos tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden toisena peräkkäisenä vuotena, kyseisen jäsenvaltion on annettava komissiolle tiedoksi direktiivin 2002/53/EY 18 artiklan mukainen pyyntö luvasta kieltää kyseisen lajikkeen kaupan pitäminen. Tällainen tiedoksianto on lähetettävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 (***) mukaisesti viimeistään seuraavan hakuvuoden 15 päivänä tammikuuta. Kyseisestä hakuvuodesta alkaen pyynnön kohteena oleva lajike ei voi saada suoria tukia kyseisessä jäsenvaltiossa.

6. Sovellettaessa tätä asetusta 'kerääjäkasvina viljellyllä hampulla' tarkoitetaan tietyn vuoden 30 päivän kesäkuuta jälkeen kylvettyä hamppuviljelmää.

7. Jotta tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavat tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymispäivästä. Kerääjäkasvina viljelyn hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisen käytännön mukaisesti vähintään kasvukauden loppuun.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen mutta ennen kuin kukinnan päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, edellyttäen että tarkastajat osoittavat kustakin lohokosta edustavat osat, joilla viljelyä on jatkettava tarkastusta varten vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä liitteessä III vahvistetun menetelmän mukaisesti.

(*) Neuvoston direktiivi 2002/53/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, viljelykasvilajien yleisestä lajikeluettelosta (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1).

(**) Neuvoston direktiivi 2002/57/EY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 2002, öljy- ja kuitukasvien siementen pitämisestä kaupan (EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74).

(***) Komission asetus (EY) N:o 792/2009, annettu 31 päivänä elokuuta 2009, yhteisen markkinajärjestelyn, suorien tukien järjestelmän, maataloustuotteiden menekinedistämisen ja syrjäisimpiin alueisiin ja Egeanmeren pieniin saariin sovellettavien järjestelyjen täytäntöönpanemiseksi jäsenvaltioiden komissiolle toimittamien tietojen ja asiakirjojen tiedoksiantamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3)."

2) Korvataan 24 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Jos viljelijä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 33 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittaa tukioikeuksien lukumäärän, joka ylittää viljelijän ilmoittaman tukikelpoisen kokonaispinta-alan, tukioikeus tai tukioikeuden osa, joka osittain ylittää tukikelpoisen pinta-alan, katsotaan täysin aktivoiduksi mainitun asetuksen 31 artiklan 1 kohdan b alakohdan soveltamiseksi. Tuki lasketaan kuitenkin tukikelpoisen hehtaarin osan perusteella."

3) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) Lisätään 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan virke seuraavasti:

"Kyseinen ajanjakso voidaan vahvistaa kansallisella, alueellisella tai tarkoituksenmukaisella aluetta alemmalla tasolla."

b) Lisätään 3 kohtaan neljäs alakohta seuraavasti:

"Jäsenvaltiot voivat katsoa, että alat, joilla viljellään eri viljelykasveja toistensa vieressä, ovat yhdellä "seoskasvustolla" viljeltyjä, kuten tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetaan, jos kukin yksittäinen viljelykasvi kattaa alan, joka on pienempi kuin jäsenvaltioiden vahvistama asetuksen (EU) N:o 1306/2013 72 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu vähimmäisala."

4) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kesantoalalla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa. Jäsenvaltioiden on vahvistettava ajanjakso, jonka ajan maa on pidettävä kesannolla tietyn kalenterivuoden aikana. Tämä ajanjakso ei saa olla kuutta kuukautta lyhyempi. Poiketen siitä, mitä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan h alakohdassa säädetään, ala, jota pidetään ekologista alaa koskevan vaatimuksen noudattamiseksi kesannolla yli viiden vuoden ajan, säilyy peltoalana."

b) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

"4. Maisemapiirteiden on oltava viljelijän käytettävissä, ja sellaisina voidaan pitää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla suojeltuja maisemapiirteitä ja/tai yhtä tai useampaa seuraavista piirteistä:

- a) pensasaidat, puustoiset kaistat tai rivissä olevat puut;
- b) yksinään olevat puut;
- c) metsäsaarekkeet, mukaan lukien puut, pensaat ja kivet;
- d) lammikot; betonisia tai muovisia vesialtaita ei pidetä ekologisena alana;
- e) ojat, mukaan lukien avoimet virtaavat vedet keinokastelua tai kuivatusta varten; betoniseinäisiä kanavia ei pidetä ekologisena alana;
- f) perinteiset kiviaidat.

Jäsenvaltio voi päättää valita vain asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaiset maisemapiirteet ja/tai yhden tai useamman ensimmäisen alakohdan a–f alakohdasta.

Ensimmäisen kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pensasaitojen, puustoisten kaistojen ja rivissä olevien puiden sekä e alakohdassa tarkoitettujen ojien tapauksessa ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 10 metrin levyisenä.

Ensimmäisen kohdan d alakohdassa tarkoitettujen metsäsaarekkeiden ja d alakohdassa tarkoitettujen lammikoiden tapauksessa ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 0,3 hehtaarin suuruisena.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat vahvistaa lammikoille vähimmäiskoon. Jos vesistön varrella on rantakasvillisuuskaista, vastaava ala on sisällytettävä ekologisen alan laskentaan. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa edellytykset sen varmistamiseksi, että lammikoilla on luonnon kannalta arvoa, ottaen huomioon luonnonlampien merkitys luontotyypin ja lajien suojelemisen kannalta.

Ensimmäisen alakohdan f alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava vähimmäisedellytykset, jotka perustuvat kansallisiin tai alueellisiin erityisominaisuuksiin, mukaan lukien korkeus- ja leveysrajat.

5. Suojakaistat ja pellonpienareet voivat olla mitä tahansa suojakaistoja ja pellonpienareita, mukaan lukien asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 1, lakisääteisen hoitovaatimuksen 1 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 10 mukaisesti edellytetyt vesistöjen varsilla olevat suojakaistat tai kyseisessä liitteessä tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 mukaisesti suojellut pellonpienareet.

Jäsenvaltiot eivät saa rajoittaa suojakaistoja ja pellonpienareita ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen täydentäviin ehtoihin liittyvien sääntöjen mukaisesti edellytettyihin suojakaistoihin ja pellonpienareisiin.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava suojakaistojen ja pellonpienareiden vähimmäisleveys, joka ei saa olla alle yhden metrin ekologista alaa laskettaessa. Vesistöjen varrella rantakasvillisuus on sisällytettävä ekologisen alan laskentaan. Suojakaistoilla ja pellonpienareilla ei saa harjoittaa maataloustuotantoa.

Kun kyseessä ovat muut suojakaistat ja pellonpienareet kuin asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettujen maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 1 ja 7 sekä lakisääteisen hoitovaatimuksen 1, 2, 3 tai 10 mukaisesti edellytetyt tai suojellut suojakaistat tai pellonpienareet, ala, joka katsotaan ekologiseksi alaksi, on laskettava enintään 20 metrin levyisenä."

c) Lisätään 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 46 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toisen virkkeen soveltamiseksi tämän artiklan 4 ja 5 kohdassa tarkoitettuja aloja pidetään vierekkäisinä aloina tai piirteinä, kun ne ovat sellaisen ekologisen alan vieressä, joka on suoraan tilan peltoalan vieressä.”

d) Korvataan 7–10 kohta seuraavasti:

”7. Metsien reunassa sijaitsevien tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden osalta jäsenvaltio voi päättää, salliiko se maataloustuotannon, vahvistaako se maataloustuotantokiellon vai salliiko se viljelijöille nämä kaksi vaihtoehtoa. Jäsenvaltioiden on määritettävä näiden kaistojen vähimmäisleveys, jonka on oltava vähintään yksi metri.

Ekologiseksi alaksi katsottava ala on laskettava enintään 10 metrin levyisenä, jos jäsenvaltio päättää sallia maataloustuotannon, ja 20 metrin levyisenä, jos jäsenvaltio päättää olla sallimatta maataloustuotantoa.

8. Sellaisten lyhytkiertoisien energiapuun alojen osalta, joilla ei käytetä kivennäislannoitteita ja/tai kasvinsuojeluaineita, jäsenvaltioiden on laadittava luettelo lajeista, joita saadaan käyttää tähän tarkoitukseen, valitsemalla asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla laaditusta luettelosta lajit, jotka ovat sopivimpia ympäristön kannalta, sulkien siten pois lajit, jotka selkeästi eivät ole kotoperäisiä lajeja. Jäsenvaltioiden on myös vahvistettava kivennäislannoitteiden ja/tai kasvinsuojeluaineiden käyttöä koskevat vaatimukset, jos jäsenvaltio sallii näiden lannoitteiden ja aineiden käytön, pitäen mielessä ekologisen alan tavoite erityisesti luonnon monimuotoisuuden turvaamisesta ja parantamisesta.

9. Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, on kuuluttava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettuun lakisäätöiseen hoitovaatimukseen 1 liittyvien vaatimusten mukaisesti perustetut tällaiset alat sekä muut alat, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, edellyttäen että ne on perustettu kylvämällä viljelykasvien seosta tai kylvämällä nurmea tai palkokasveja pääkasvin alle.

Jäsenvaltion on vahvistettava käytettävien viljelykasvilajien seosten luettelo sekä kansallisella, alueellisella tai aluetta alemmalla tasolla tai tilatasolla sovellettava ajanjakso, jona viljelykasvilajien seoksia kylvämällä muodostetut kerääjäkasvien tai kasvipeitteen alat on säilytettävä. Tämän ajanjakson on oltava vähintään kahdeksan viikkoa. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä erityisesti tuotantomenetelmien osalta.

Aloihin, joilla kasvaa kerääjäkasveja tai kasvipeitettä, ei saa kuulua aloja, joilla kasvaa syksyllä tavanomaisesti sadonkorjuuta tai laiduntamista varten kylvettäviä talvehtivia viljelykasveja. Niihin ei saa myöskään kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I jakson 3 ja 4 kohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä.

10. Aloilla, joilla on tyypeä sitovia kasveja, viljelijöiden on viljeltävä vain sellaisia tyypeä sitovia kasveja, jotka sisältyvät jäsenvaltion vahvistamaan luetteloon. Luettelossa on oltava tyypeä sitovat kasvit, joiden jäsenvaltio katsoo parantavan luonnon monimuotoisuutta, ja se voi sisältää seoksia, joissa on tyypeä sitovia kasveja ja muita viljelykasveja, edellyttäen että tyypeä sitovilla kasveilla on enemmistöosuus. Kyseisiä kasveja on esiinnyttävä kasvukauden aikana. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäedellytyksiä varsinkin tuotantomenetelmän osalta, jotta erityisesti voidaan ottaa huomioon tarve saavuttaa direktiivin 91/676/ETY ja direktiivin 2000/60/EY tavoitteet, sillä tyypeä sitovat kasvit saattavat lisätä typen huuhtoutumisriskiä syksyisin.

Aloihin, joilla on tyypeä sitovia kasveja, ei saa kuulua aloja, joihin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä IX olevassa I kohdan 3 ja 4 alakohdassa mainittuja vastaavia käytäntöjä.”

e) Lisätään 10 a, 10 b ja 10 c kohta seuraavasti:

”10 a. Sovellettaessa 2, 5 ja 7 kohtaa sillä, ettei saa harjoittaa maataloustuotantoa, tarkoitetaan, ettei harjoiteta asetuksen (EU) N:o 1307/2013 4 artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdassa määriteltyä maataloustoimintaa, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EU) N:o 1306/2013 liitteessä II tarkoitettua maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevassa toimenpidevaatimuksessa 4 määriteltyjä vaatimuksia. Toimet, joilla muodostetaan vihreä kasvipeite luonnon monimuotoisuuden edistämiseksi, mukaan lukien luonnonvaraisten kukkien siemenseosten kylväminen, on sallittava.

Poikkeuksena kuitenkin siitä, ettei maataloustuotantoa saa harjoittaa, jäsenvaltiot voivat sovellettaessa 5 ja 7 kohtaa sallia suojakaistojen ja pellonpientareiden niittämisen tai niillä laiduntamisen tai vailla tuotantoa olevien metsän reunan tukikelpoisten hehtaarien kaistaleiden niittämisen tai niillä laiduntamisen, edellyttäen että kaistat tai kaistaleet erottuvat edelleen viereisestä peltomaasta.

10 b. Kasvinsuojeluaineiden käyttö on kiellettyä kaikilla 2, 9 ja 10 kohdassa tarkoitetuilla aloilla sekä aloilla, joilla on 7 kohdassa tarkoitettua maataloustuotantoa.

10 c. Edellä 9 kohdassa tarkoitetuilla aloilla, jotka on perustettu kylvämällä nurmea tai palkokasveja pääkasvin alle, tätä kieltoa sovelletaan pääkasvin korjuuhetkestä vähintään kahdeksan viikkoa tai seuraavan pääkasvin kylvöön saakka.”

5) Lisätään 49 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Nuori viljelijä, jolla on tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu tosiasiallinen ja jatkuva päätäntävalta oikeushenkilössä, saa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 50 artiklan 2 kohdan b alakohdan soveltamiseksi olla enintään 40-vuotias vuonna, jona nuoren viljelijän päätäntävallassa oleva oikeushenkilö hakee tukea perustukijärjestelmässä tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ensimmäisen kerran.”

6) Korvataan 53 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Vuotuinen tuki on ilmaistava tuen määränä yksikköä kohti. Se voi olla jompikumpi seuraavista määristä, tai – kun tukikelpoinen pinta-ala tai tukikelpoinen eläinten määrä ei ylitä vahvistettua pinta-alaa tai eläinten lukumäärää, kuten tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan – jokin määrä niiden välillä:

- a) tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun, toimenpiteen rahoitusta varten vahvistetun määrän sekä pinta-alan tai eläinten lukumäärän, joka on tukikelpoinen kyseisenä vuonna, välinen suhde;
- b) tämän asetuksen liitteessä I olevan 3 kohdan i alakohdan mukaisesti tiedoksi annetun, toimenpiteen rahoitusta varten vahvistetun määrän sekä vahvistetun pinta-alan tai eläinten lukumäärän, kuten tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetaan, välinen suhde.”

7) Poistetaan 64 artiklan 5 kohta.

8) Muutetaan 65 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Muutetaan c alakohta seuraavasti:

i) Korvataan ii alakohta seuraavasti:

”ii) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka on vapautettu yhdestä tai useammasta viherryttämiskäytännöstä, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama kokonaishehtaarimäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu kaikista käytännöistä, koska he täyttävät asetuksessa (EY) N:o 834/2007 asetetut vaatimukset, pienviljelijäjärjestelmään osallistuvien viljelijöiden lukumäärä, niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu viljelyn monipuolistamista koskevasta velvoitteesta, sekä niiden viljelijöiden lukumäärä, jotka on vapautettu ekologista alaa koskevasta velvoitteesta, ja tällaisten viljelijöiden ilmoittama hehtaarimäärä;”

ii) Korvataan vi alakohta seuraavasti:

”vi) niiden viljelijöiden kokonaislukumäärä, jotka ilmoittavat ympäristön kannalta herkkiä pysyvän nurmen aloja, tällaisten viljelijöiden ilmoittamien ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä, nimettyjen ympäristön kannalta herkkien pysyvän nurmen alojen kokonaishehtaarimäärä ja pysyvän nurmen kokonaishehtaarimäärä direktiivin 92/43/ETY tai direktiivin 2009/147/EY soveltamisalaaan kuuluvilla aloilla;”

b) Lisätään e alakohta seuraavasti:

”e) vuosittain viimeistään 1 päivänä elokuuta ajanjakso, joka otetaan huomioon eri viljelykasvien osuuksien laskemiseksi tämän asetuksen 40 artiklan 1 kohdan mukaisesti, sekä se, millä maantieteellisellä tasolla tämä ajanjakso on vahvistettu.”

9) Poistetaan 67 artiklan 2 kohta.

10) Lisätään liite III tämän asetuksen liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1307/2013 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liite X tämän asetuksen liitteellä II.

3 artikla

Siirtymätoimenpiteet

1. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan toisessa alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa joitakin tai kaikkia 1 artiklan 3, 4 ja 8 kohdassa tehtyjä muutoksia ja sen myötä 2 artiklassa tehtyä muutosta vakimuotoisen ekologisen alan ominaispiirteiden osalta tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuoteen 2017.
2. Jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle ja ilmoitettava viljelijöille 1 kohdassa tarkoitettu päätös ja siitä aiheutuvat delegoidun asetuksen (EU) N:o 639/2014 65 artiklan 1–4 kohdan nojalla tehtyihin ilmoituksiin aiheutuvat muutokset kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

4 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sen 1 artiklan 3, 4 ja 8 kohtaa ja 2 artiklaa sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivänä tammikuuta 2018 ja sen jälkeen alkaviin kalenterivuosiin.

Sen 1 artiklan 5 ja 6 kohtaa sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät kalenterivuoden 2014 jälkeisiin kalenterivuosiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 15 päivänä helmikuuta 2017.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Jean-Claude JUNCKER

LIITE I

"LIITE III

Unionin menetelmä hampulajikkeiden delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuuden kvantitatiiviseksi määrittämiseksi**1. Soveltamisala**

Tässä liitteessä esitetyn menetelmän tarkoituksena on määrittää hampulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä 'THC-pitoisuus'. Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan tässä liitteessä.

Menetelmä perustuu THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määrittämiseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu soveltuvalla liuottimella.

1.1 Käytäntö A

Käytäntöä A on käytettävä asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa ja komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 (*) 30 artiklan g alakohdassa tarkoitetuissa hampun tuotantoa koskevissa tarkastuksissa.

1.2 Käytäntö B

Käytäntöä B on käytettävä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 809/2014 36 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. Näytteenotto**2.1 Näytteet**

Näytteet on kerättävä päiväsaikaan järjestelmällisesti siten, että lohkoista saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

2.1.1 Käytäntö A: Tietyn hampulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

Jos hampua viljellään kerääjäkasvina, eikä emikukintoja ole, kasvinvarresta kerätään ylin 30 senttimetriä. Tällöin näytteet on otettava juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan.

2.1.2 Käytäntö B: Tietyn hampulajikkeen viljelmässä kerätään kustakin valitusta kasvista sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä, tai jos kyseessä on kerääjäkasvina viljelty hamppu, eikä emikukintoja ole, juuri ennen kasvukauden loppua, kun lehdet alkavat kellastua, mutta kuitenkin ennen kuin hallojen ennustetaan alkavan. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen kerätään ainoastaan emikasveja.**2.2 Näytteiden koko**

Käytäntö A: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista kasvinosat 50 kasvista.

Käytäntö B: Näytteeseen kerätään kustakin lohkoista kasvinosat 200 kasvista.

Näytteet pakataan väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetetään määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmäärittystä varten kerätään tarvittaessa toinen näyte, jonka tuottaja tai määrittäjä vastaa laitos säilyttää.

2.3 Näytteen kuivaus ja varastointi

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan, kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3. THC-pitoisuuden määrittäminen

3.1 Analyysinäytteen esikäsittely

Kuivatuista näytteistä irrotetaan varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet jauhetaan puolikarkeaksi jauheeksi (läpäisee 1 mm:n seulan).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa ja pimeässä paikassa alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2 Reagenssit ja uuttoliuos

Reagenssit

- kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli
- kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

- 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3 THC:n uuttaminen

Sentrifugiputkeen punnitaan 100 mg jauhettua määritysnäytettä ja lisätään 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte upotetaan ultraäänihauteeseen 20 minuutin ajaksi. Näytettä sentrifugoidaan viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen otetaan THC-supernatantti talteen. Liuosta injektoidaan kromatografiin ja suoritetaan kvantitatiivinen määrittäminen.

3.4 Kaasukromatografia

a) Välineistö

- kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodektori ja ohitus-/jakoinjektio
- kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty 5-prosenttisella poolittomalla fenyylimetyylisiloksaanifaasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytännössä A vähintään 3 astetta ja käytännössä B vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

- uunin lämpötila 260 °C
- injektorin lämpötila 300 °C
- detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektioilavuus: 1 µl

4. Tulokset

Tulos ilmoitetaan kahden desimaalin tarkkuudella grammoina THC:tä 100 grammassa vakiopainoon kuivattua analyysinäytettä. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 grammaa 100 grammassa.

— Käytäntö A: yksi määrittäminen analyysinäytettä kohden.

Jos saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EU) N:o 1307/2013 32 artiklan 6 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määrittäminen. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrittämisen keskiarvo.

— Käytäntö B: tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrittämisen keskiarvo.

(*) Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 809/2014, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 soveltamissäännöistä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän, maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja täydentävien ehtojen osalta (EUVL L 227, 31.7.2014, s. 69)."

LIITE II

”LIITE X

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen muunto- ja painokertoimet

Piirteet	Muuntokerroin (m/puu m ² :ä kohden)	Painokerroin	Ekologinen ala (jos molempia ker- toimia sovelletaan)
Kesantoala (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Terassiviljelmät (1 m:ä kohden)	2	1	2 m ²
Maisemapiirteet:			
Pensasaidat / puustoiset kaistat / rivissä olevat puut (1 m:ä kohden)	5	2	10 m ²
Yksinään oleva puu (puuta kohden)	20	1,5	30 m ²
Metsäsaarekkeet (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
Lammikot (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
Ojat (1 m:ä kohden)	5	2	10 m ²
Perinteiset kiviaidat (1 m:ä kohden)	1	1	1 m ²
Muut piirteet, joita ei ole lueteltu edellä mutta jotka on suojeltu maan hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevan toimenpidevaatimuksen 7, lakisääteisen hoitovaatimuksen 2 tai lakisääteisen hoitovaatimuksen 3 nojalla (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Suojakaistat ja pellonpientareet (1 m:ä kohden)	6	1,5	9 m ²
Peltometsätalouden hehtaarit (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Tukikelpoisten hehtaarien kaistaleet metsien reunassa (1 m:ä kohden)			
Tuotantoa ei harjoiteta	6	1,5	9 m ²
Tuotantoa harjoitetaan	6	0,3	1,8 m ²
Lyhytkiertoisien energiapuun alat (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m ²
32 artiklan 2 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettujen metsitettyjen alat (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	1	1 m ²
Alat, joilla on kerääjäkasveja tai kasvipeitettä (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,3	0,3 m ²
Alat, joilla on tyypeä sitovia kasveja (1 m ² :ä kohden)	ei sovelleta	0,7	0,7 m ²

Asetuksen 46 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut muunto- ja painokertoimet, joita sovelletaan liitteessä IX olevassa III jaksossa lueteltuihin vastaaviin käytäntöihin sisältyviin piirteisiin

Vastaava ekologinen ala	Samanlainen vakiomuotoinen ekologinen ala	Muuntokerroin	Painokerroin	Ekologinen ala (jos molempia kertoimia sovelletaan)
1) Ekologinen kesantoala (1 m ² :ä kohden)	Kesantoala	ei sovelleta	1	1 m ²
2) Suojavyöhykkeiden luominen (1 m:ä kohden)	Suojakaistat ja pellonpientareet	6	1,5	9 m ²
3) Viljelemättömien suojakaistojen ja pellonpientareiden hoito (1 m:ä kohden)	Suojakaistat ja pellonpientareet	6	1,5	9 m ²
4) Peltojen reunat, peltokaistat ja palstat:				
Peltojen reunat, peltokaistat (1 m:ä kohden)	Suojakaistat ja pellonpientareet	6	1,5	9 m ²
Palstat (1 m ² :ä kohden)	Metsäsaarekkeet	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
5) Maisemapiirteiden hoito:				
Yksinään oleva puu (puuta kohden)	Yksinään oleva puu	20	1,5	30 m ²
Rivissä olevat puut (1 m:ä kohden)	Pensasaidat / puustoiset kaistat / rivissä olevat puut	5	2	10 m ²
Ryhmässä olevat puut / metsäsaarekkeet (1 m ² :ä kohden)	Metsäsaarekkeet	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
Pensasaitarivit (1 m:ä kohden)	Pensasaidat / puustoiset kaistat / rivissä olevat puut	5	2	10 m ²
Rantojen puukasvusto (1 m:ä kohden)	Pensasaidat / puustoiset kaistat / rivissä olevat puut	5	2	10 m ²
Terassiviljelmät (1 m:ä kohden)	Terassiviljelmät	2	1	2 m ²
Kiviaidat (1 m:ä kohden)	Perinteiset kiviaidat	1	1	1 m ²
Ojat (1 m:ä kohden)	Ojat	5	2	10 m ²
Lammikot (1 m ² :ä kohden)	Lammikot	ei sovelleta	1,5	1,5 m ²
6) Viljelyalueilla olevien soiden tai kosteikkojen pitäminen nurmena (käyttämättä lannoitteita ja kasvin-suojeluaineita) (1 m ² :ä kohden)	Kesantoala	ei sovelleta	1	1 m ²
7) Ilman lannoitteiden ja/tai kasvin-suojeluaineiden käyttöä harjoitettava tuotanto peltoalalla, jota ei kastella ja jolle ei kylvetä samaa viljelykasvia kahtena perättäisenä vuonna (1 m ² :ä kohden)	Lyhytkiertoisien energiapuun alat; tuotannossa olevat metsän reunan kaistaleet; tyypeä sitovien kasvien alat	ei sovelleta	0,3 0,7 tyypeä sitovien kasvien osalta	0,3 m ² 0,7 m ²
8) Peltoalan muuntaminen pysyväksi nurmaksi (1 m ² :ä kohden)	Kesantoala	ei sovelleta	1	1 m ²